

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 27 października 1972 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Nidzkie” część jeziora Nidzkiego wraz ze znajdującymi się na niej wyspami, rozciągającą się na zachód od napowietrznej linii wysokiego napięcia, jezioro Oko oraz pas otaczających je lasów o szerokości około 100 m, o łącznej powierzchni 2934,71 ha, położonych na terenie gromad Wiartel i Ciesina w powiecie piskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) część jeziora Nidzkiego wraz ze znajdującymi się na niej wyspami, położona na zachód od napowietrznej linii wysokiego napięcia, oraz jezioro Oko, o łącznej powierzchni 1658,00 ha, stanowiące własność Skarbu Państwa pod zarządem Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Rucianem,
- 2) następujące oddziały lasu państwowego gospodarstwa leśnego:

a) w Nadleśnictwie Ruciane:

144 h (część), i, 145 l (część), m, 153 a, b, j, 160 a, b, g, h, i, 161 b, g, 177 a, h, i (część), j, k (część), n, 186 a, c, d, f, g, h, i, 187, 189, 200 b, c, d, f, 201 a, b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, m, 202 a, b, c, d, f, g, h, i, 215 b, 216, 229 f, g, h, 230, 243, 255 f, g, h, j, 266 f, 267, 278 c, d, f, g, 289 b, c, d, f, i, j, k, l, m, 294 f, h, i, j, k, 295 b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, m, n, 304 l, 305 c, d, 306, 315 c, d, f, g, i, j, k, 322 h, 323 f, h, i, 324 b, c, d, 331 g, h, i, j, 332 b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, 337, 338, 344 i, j, k, 345, 346, 347, 348, 349, 354 d, f, g, h, i, j, k, o, p, 358 c, d, f, g, h, 359 d, g, h, i, j, k, 360, 361, 362, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978, o łącznej powierzchni 614,11 ha,

b) w Nadleśnictwie Maskulińskie:

11 a, b, c, h, i, j, 12, 25, 37, 49, 62, 75 a, b, c, d, f, g, 88 a, b, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, w, 124 A, 124 B, 125 a, b, c (część), d (część), f, g, 137 a, b (część), d, f, g, 138 a, 148 a, b, c, d, g, f, i, j, k, l, m, n, o, 163 a, b, 164 a, b, c, d, 165 a, b, c, d, 166 a, b, c, d, f, 167 a (część), b (część), c (część), 168 a, b (część), 169 a (część), b (część), c (część), d, f (część), 174, 175 a, b, d, f, g, h, 188, 202, 203 a, b, c, 204 a, b, c, 219 a, b, c, d, f, h, 220 a, 240, 262 a, b, c, 263 a, b, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978, o łącznej powierzchni 459,01 ha,

c) w Nadleśnictwie Szeroki Bór:

128 a (część), 132 a (część), d (część), h, i, j, k, l (część), m (część), 136, 137 a, b (część), d, f, g, 141 a, b (część), c, 142 h (część), i (część), 144 A a (część), b (część), g (część), h (część), i, j, k, l, m, n, 170, 180, 190 b, d, f, g, i, j, k, p, r, 201 b, c, f, h, i, k, m, 211 c, 212 a, b, c, d, f, 213 a, b, c, d, f, g, h, 214 a, b, c (część), d (część), f, 215 a, b, c (część), d, f (część), 216 a, b (część), c, d, f, g, h (część), 217 a, b, c, d, f, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa

leśnego na lata 1968—1978, o łącznej powierzchni 203,59 ha.

Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania i ochrony krajobrazu jeziora Nidzkiego wraz z otaczającymi lasami.

§ 2. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zwierzyniec” obszar lasu o powierzchni 120,85 ha w Leśnictwach Zwierzyniec i Kruglik Nadleśnictwa Zwierzyniec, położony w gromadzie Zwierzyniec w powiecie zamojskim województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1962—1972 jako oddziały lasu: 108 j, k, l, m, n, o, 119, 120 a, b, f, g, h, j, k, 132, 133 a, d, f, 146, 147 a, c, d, f, g, h, i, j. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanów z rzadkimi i interesującymi zbiorowiskami leśnymi.

§ 3. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Łęg dębowy koło Janowa Podlaskiego” obszar lasu o powierzchni 132,38 ha w Leśnictwie Klonowica Nadleśnictwa Kijowiec, położony w miejscowości Janów Podlaski w powiecie Biała Podlaska województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1977 jako oddziały lasu 65—69. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych łęgu dębowego z licznymi drzewami pomnikowymi i rzadkimi roślinami runa.

§ 4. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Białogóra” obszar lasu o powierzchni 55,27 ha w Leśnictwie Górczyn Nadleśnictwa Choczewo, położony w gromadzie Wierzchucino, w powiecie puckim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu: 20 a, b, c, d, f, g, 21 a, b, c, d, f, g, h, 22 a, b, c, d. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowisk roślinności atlantyckiej.

§ 5. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Staniszewskie Źdroje” obszar lasu o powierzchni 10,42 ha w Leśnictwie Cieszenie Nadleśnictwa Mirachowo, położony w miejscowości i gromadzie Sianowo w powiecie kartuskim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1964—1974 jako oddział lasu 182 a, b,

Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanu o cechach zespołu naturalnego z rzadkimi roślinami runa.

§ 6. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wiosło Duże” obszar lasu o powierzchni 29,88 ha w Leśnictwie Dębiny Nadleśnictwa Pelplin, położony w miejscowości Wiosło Duże, w gromadzie Opalenie w powiecie tczewskim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1977 jako oddziały lasu: 302 a, b, c, d, f, g, h, i, k, 303 f, g. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu, w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska roślin kserotermicznych oraz fragmentów naturalnych zespołów leśnych.

§ 7. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kadyński Las” obszar lasu o powierzchni 8,15 ha w Leśnictwie Góra Nadleśnictwa Kadyń, położony w miejscowości Kadyń w gromadzie Łęcze w powiecie elbląskim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1973 jako oddział lasu 130 a, d, f. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu starożytnego lasu bukowego.

§ 8. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Pamięcin” obszar nieużytków rolnych o powierzchni 2,65 ha, położony w gromadzie Górzycy w powiecie ślubickim województwa zielonogórskiego, określony w ewidencji gruntów wsi Pamięcin jako działka nr N/14, 11, stanowiąca własność Skarbu Państwa, zarządzana przez Państwowe Wieloobiektywne Gospodarstwo Rolne Pamięcin. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowiska roślinności stepowej.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Głazowisko Bachanowo nad Czarną Hańczą” obszar nieużytków o powierzchni 0,98 ha, położony w gromadzie Nowa Pawłówka w powiecie suwalskim województwa białostockiego, określony w ewidencji gruntów wsi Bachanowo-Wróbel jako działka nr 32, stanowiąca własność indywidualną. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych obszaru pokrytego dużą ilością głazów narzutowych.

§ 10. 1. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urzędzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwier-

dzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych; przepis nie dotyczy rezerwatów określonych w §§ 8 i 9,

- 2) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w warunkach środowiska przyrodniczego; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 9,
- 3) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez wojewódzkiego konserwatora przyrody; przepis nie dotyczy rezerwatów określonych w §§ 8 i 9,
- 4) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 9,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 9,
- 6) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 7) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- 8) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 1 w odniesieniu do tablic i znaków umieszczanych przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Rucianem,
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 1 w odniesieniu do budowy ogólnie dostępnych urządzeń związanych z wykorzystaniem turystycznym, przewidzianych planem zagospodarowania przestrzennego, uzgodnionym z wojewódzkim konserwatorem przyrody, oraz urządzeń związanych z prowadzeniem gospodarki leśnej i rybackiej,
- 12) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez wojewódzkiego konserwatora przyrody; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 9.

2. Niezależnie od zakazów ustalonych w ust. 1 zabrania się na obszarze rezerwatu określonego w § 9 pozyskiwania kamienia i niszczenia głazów narzutowych.

§ 11. Zakres i sposób wykorzystania jeziora Nidzkiego do celów turystyczno-wypoczynkowych określi plan zagospodarowania przestrzennego rezerwatu opracowany stosownie do uchwały nr 27/270/70 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 19 marca 1970 r.

§ 12. Na obszarze rezerwatu określonego w § 1 Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Olsztynie może korzystać z bindug do magazynowania drewna w jeziorze Nidzkim.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Popko